

vil tillade anvendelsen af EF-Domstolens fortolkning af art. 48, stk. 4, for statstjenestemænd i Danmark på en nem og bekvem måde. Tjenestemandspensionsloven giver i forvejen finansministeren hjemmel til at tildele pensionsrettigheder efter tjenestemandspensionsloven til personer fra den offentlige administration i de andre nordiske lande og til professorer og tilsvarende højtuddannede mennesker, selv om disse grupper ikke har dansk indfødsret. Denne hjemmel kan sandsynligvis ved lov udvides til at gælde statsborgere i andre medlemsstater, der søger ansættelse i stillinger i den statslige administration, der ikke dækkes af EF-Domstolens fortolkning af art. 48, stk. 4.

Fordelen ved denne løsning ville være, at gennemførelsen af de vage begreber, som EF-Domstolen bruger – begreber, som dansk ret ikke kan hjælpe med at præcisere – ville ske konkret og på forhånd.

Udvidelsen af hjemmelen i tjenestemandspensionsloven ville ikke give udlændingen nøjagtig den samme retsstilling som tjenestemand. I ekstraordinære tilfælde – nedlæggelse af stillingen eller i forbindelse med anvendelse af disciplinære straffe – vil hans retsstilling være mindre favorabel end den normale tjenestemand. Det kan give anledning til tvivl, om en yderligere udvidelse af ordningen i tjenestemandspensionsloven med henblik på også at fjerne disse uligheder vil være i overensstemmelse med grundloven. Sandsynligvis vil svaret være bekræftende.

Andre hindringer end statsborgerskab for adgangen til offentlig ansættelse af andre medlemsstaters statsborgere i Danmark

Redegørelsen indeholder en kort beskrivelse af lovgivning og praksis vedrørende betydningen af kendskab til det danske sprog og af en national uddannelse og nationale eksamensbeviser for adgang til den offentlige administration.

Baggrundsinformation

Herudover giver redegørelsen i 1. del en oversigt over den offentlige forvaltnings organisation og funktioner i Danmark og de offentligt ansattes antal og funktioner.

Arbejdet med udarbejdelsen af denne redegørelse

Denne redegørelse er primært et juridisk resopsum. Den behandler først og fremmest retlige hindringer for gennemførelsen af EF-Domstolens fortolkning af art. 48, stk. 4, i dansk ret, hindringernes natur, i hvilket omfang disse hindringer kan overvindes, og den måde, som dette kan ske på. Ved behandlingen af disse emner har jeg brugt traditionelle juridiske metoder, som jeg næppe behøver at beskrive.

Dette rent juridiske arbejde er blevet suppleret på to måder:

Ved en generel beskrivelse af den danske offentlige forvaltning.

Ved forsøg på at kvantificere de retlige problemer. Én type forsøg er uproblematisk. Den består i at gengive officielle statistikker om offentlig ansættelse og fordelingen af de forskellige kategorier af offentligt ansatte.

En anden består i udtalelser om praksis, om indholdet af vedtægter, kollektive overenskomster, regulativer osv. og om administrativ praksis vedrørende ansættelse og forfremmelse i den offentlige administration. Disse udtalelser er ikke baseret på materiale indsamlet i overensstemmelse med reglerne inden for de empirisk orienterede samfundsvidenskaber. Jeg er jurist, og ydermere ville tidsfristen ikke have tilladt spørgeskemaer og tilsvarende metoder. Udtalelserne er baseret på samtaler med forskellige embedsmænd, som har personlig erfaring inden for det område, der er omfattet af denne redegørelse, og på den almindelige »for-nemmelse«, som jeg har om forhold i den danske offentlige forvaltning. I et lille land som Danmark er dette grundlag ikke helt upåideligt.